

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

ПОЛЯТИКІН С.О.

аспірант кафедри економічного контролю та аудиту

Сумський національний аграрний університет

м. Суми, Україна

Розвиток інноваційно-інвестиційної діяльності сільськогосподарських підприємств потребує досконалого, оперативного, дієвого та вчасного управління ними. Управління інноваційно-інвестиційним процесом на рівні підприємства і прийняття того чи іншого рішення у значній мірі обумовлені цілями, що підприємство перед собою ставить. Виходячи із стратегічних цілей, фінансові менеджери визначають той перелік критеріїв та їх граничні значення, за допомогою яких визначається доцільність інвестиційних проектів. Одним із найважливіших критеріїв є прибутковість проекту.

У світовій практиці виділяються наступні типи реальних інвестицій у залежності від їх цілей, які направлені на: підвищення надійності, техніки безпеки, екологічної культури виробництва; збереження позицій на ринку; відновлення основних фондів і підтримки безупинної діяльності; економію витрат та збільшення доходів; венчурні проекти. Процес ефективного управління інвестиційним проектом обумовлює розробку для кожного із типів інвестицій граничних значень прибутковості.

На даний момент не менш актуальним і вагомим фактором для розвитку сільськогосподарських підприємств є вплив глобалізаційних процесів. Які відбуваються як в усьому світі так і в економіці України.. Глобалізація – це еволюційний, закономірний, історичний та об’єктивний процес. [2, с. 163].

В умовах глобалізації кожне сільськогосподарське підприємство змушене здійснювати пошук моделі економічного розвитку, яка б забезпечувала

національну економіку і орієнтувала на досягнення вагомих результатів діяльності у світовому просторі

Інноваційний процес – це процес розроблення, створення і впровадження інновацій, який проявляється як сукупність безперервно виникаючих, якісно нових, прогресивних з технічного погляду явищ, що забезпечують зміну поколінь техніки і технологій, підвищують конкурентоспроможність техніки та технологій сільськогосподарських підприємств. [3, с. 171].

Інноваційний процес має циклічний характер. Економічні та технологічні результати інноваційного процесу лише частково втілюються в нових продуктах чи технологіях. Переважно вони проявляються в зростанні економічного та науково-технічного потенціалу, як передумов здійснення економічних проривів в нових напрямках в майбутньому, коли визріють нові умови.

Прибутковість проекту – важливий критерій, але крім нього важливе значення мають стратегічний ріст фірми, досягнення високої продуктивності праці, розробка нових видів продукції, підвищення кваліфікації персоналу, соціальні фактори та інше. Категорія прибутку лежить в основі традиційних методів аналізу інвестиційних рішень – методу норми прибутку на інвестиції і зв'язаного з ним методу норми доходу на одну акцію. Як у корпоративних звітах, так і у фінансовій літературі основний акцент робиться на показнику доходу на одну акцію як найважливішому індикаторі ефективності інноваційно-інвестиційної діяльності підприємства.

Останнім часом, як у світовий так і вітчизняній практиці усе більш широке поширення одержують принципово нові підходи до аналізу діяльності підприємства в сфері капіталовкладень і визначенню критеріїв їхньої економічної ефективності, зокрема методи оцінки вартості виробництва для акціонерів. За допомогою цього методу погоджують приведену вартість грошових потоків від всіх інвестиційних проектів підприємства за прогностичний період, поточну вартість її цінних паперів, що котируються на ринку, і залишкову вартість активів підприємства, що дозволяє визначати не тільки ефективність конкретного проекту, але і його вплив на інвестиційні позиції діяльності підприємства в цілому.

В даний час багато великих підприємств зіштовхуються з проблемою формування своєї внутрішньої інноваційно-інвестиційної стратегії, з необхідністю встановлення чітких стандартів підготовки і прийняття інвестиційних рішень, визначень показників ефективності інвестиційної діяльності, критеріїв добору альтернативних інвестиційних рішень. В умовах, коли фінансові ресурси обмежені, реалізація всіх потенційно цікавих інноваційно-інвестиційних задумів виявляється неможливою. Фінансовому менеджеру приходиться вирішувати проблему вибору - із загального списку визначати підмножину інвестиційних проектів, що задовольняють критеріям можливості реалізації (достатність фінансових і матеріальних ресурсів), і критерію максимізації вартості виробництва підприємства.

В Україні встановлюються загальнодержавні та місцеві податки та збори. До загальнодержавних відносяться податки та збори, що встановлені Податковим Кодексом України і є обов'язковими до сплати на всій території України [1, с. 6].

Закордонний досвід є важливим джерелом інформації про проведення податкової реформи на Україні. Але до нього необхідно ставитися обережно, з огляду на національні особливості економіки і сформовану економічну ситуацію на даний момент.

Перспективи розвитку економіки багато в чому обумовлюється станом основних виробничих фондів і можливостями їх відновлення. Важливим джерелом коштів для довгострокових капіталовкладень є амортизаційні відрахування на повне відновлення виробничих потужностей. В теперішніх умовах, в яких перебуває Україна, державна амортизаційна політика є важливим інструментом активізації інноваційно-інвестиційної діяльності підприємств реального сектору економіки. Раціональні моделі відшкодування (амортизації) основного капіталу заохочують підприємців до збільшення амортизаційних відрахувань. Зарубіжний досвід показує, що раціональна відтворювальна політика базується не тільки на відносно коротких строках служби основних фондів, але й гнучкій та ліберальній системі нарахування амортизації. Така система розрахунку на сьогоднішній день забезпечує максимально рівноправні економічні відносини між підприємствами різних форм власності та державою.

Перші обирають найбільш прийнятний для них режим відрахувань у межах встановленого діапазону; друга – встановлює цей діапазон, узгоджуючи інтереси бюджетної, інноваційної та інвестиційної політики.

На нашу думку, перш ніж вирішувати питання про можливість нормалізації і регулювання інноваційно-інвестиційного процесу на Україні, необхідно сформулювати і проаналізувати основні економічні складові податкового навантаження на підприємства і виділити ті, зміна яких в остаточному підсумку могла б стати основою стимулювання інноваційно-інвестиційних процесів економіки України.

Сьогодні як ніколи раніше потрібна переорієнтація не тільки технічного мислення, а й взагалі суспільної свідомості та самосвідомості кожного індивіда на зовсім нове уявлення про науково-технічний прогрес, оскільки сталий розвиток можливий лише в результаті формування нової системи цінностей. В широкому розумінні це означає моральну та юридичну відповідальність конкретних осіб, які приймають рішення з приводу розвитку тих чи інших технологічних напрямків діяльності [2, с. 149].

Радикальна зміна підходу до розвитку техніки та технології за умов сталого розвитку вимагає докорінного перетворення технологічного способу виробництва і переходу на цій основі до інтенсивного способу відтворення, зміни інтенсивного способу відтворення, зміни типу відтворювальних пропорцій у напрямі переважання у сукупному суспільному продукту частки споживчих благ; істотної зміни принципів і характеру розподілу життєвих благ між регіонами, спільнотами, соціальними групами; розробки методів цивілізованого упорядкування зростання чисельності населення.

Сьогодні потрібна нова теорія наукового, науково-технічного та господарського розвитку [2, с. 150].

Для сучасних сільськогосподарських підприємств України однією з основних проблем успішного функціонування є удосконалення системи управління ефективністю їх діяльності в контексті збереження їх економічної безпеки. Сільськогосподарські підприємства працюють в певному правовому та економічному середовищі, тому ефективність їх функціонування залежить від

впливу не тільки зовнішнього середовища але й досконалого державного регулювання та управління економікою.

Отже, перспективи розвитку інноваційно-інвестиційної діяльності сільськогосподарських підприємств зводяться, по-перше, до вибору підмножини проектів, що підлягають реалізації, виходячи як зі стандартних, так і нестандартних критеріїв добору, і, по-друге, визначенню часового графіка їхнього здійснення виходячи з необхідного рівня ефективності. Фундаментальні дослідження не пов'язані безпосередньо з вирішенням конкретних прикладних задач. Вони складають фундамент інноваційного процесу. Разом з тим необхідність теоретичного дослідження може бути обумовлена потребами практики.

Література:

1. Податковий кодекс України: Закон України від 2 грудня 2010 року за № 2755-VI зі змінами та доповненнями // Режим доступу:

<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>.

2. Сталий розвиток та безпека агропродовольчої сфери України в умовах глобалізації та викликів: монографія /Павлов О.І., Хвесик М.А., Юрчишин В.В. та ін.; за ред. О.І. Павлова. – Одеса: Астропринт, 2012.-с.760.

3. Хвесик Ю.М. Інвестиційне забезпечення аграрної сфери сільських депресивних територій: інституціональні передмови та напрями удосконалення: Монографія. – К.: Вид-во Кондор, 2011. – 400 с.